

Utfordringer for psykologer og psykologien

TEKST

An-Magritt AanonsenPUBLISERT 1. februar 2006

I midten av januar inviterte Nasjonalt profesjonsråd for psykologutdanning til seminar i Roma. Her deltok de ansvarlige for profesjonsutdanningen og bachelor- og masterutdanningene, og Psykologforeningen.

Utgangspunktet var arbeidet med en standard for psykologutdanning i Europa, og etableringen av nye bachelor- og masterutdanninger. To viktige problemstillinger var:

- Den foreslåtte europeiske standarden (Europsy) og forholdet til norsk profesjonsutdanning og fremtidige masterutdanninger i psykologi
- Forholdet mellom de nye norske psykologiutdanningene og psykologtittelen

Europsy vil ha liten innflytelse på profesjonsstudiet. Men avhengig av hvordan den endelige standarden vil se ut, er det mulig at noen av masterstudiene i Norge vil kunne føre til en Europsy etter godkjent praksis, for eksempel Registrert Europsy med kompetanse i organisasjonspsykologi. Denne muligheten reiser flere dilemmaer. Man kan forestille seg at en person med en slik Europsy-bakgrunn skaffer seg et års klinisk praksis og på den måten også blir godkjent psykolog. På seminaret argumenterte flere for at en mastergrad i organisasjonspsykologi burde kunne gi tittelen organisasjonspsykolog, mens de autoriserte psykologene kunne bli markert ved å bli kalt enten autorisert eller klinisk psykolog.

Norsk psykologprofesjon har vært regulert siden 1948. Utviklingen siden psykologloven ble vedtatt i 1973 har vært helserettet i den forstand at en psykolog skal kunne ta selvstendig ansvar for utredning, diagnostisering og behandling av mennesker med psykiske lidelser. Dette ble også slått fast av Stortinget når helsepersonelloven ble vedtatt. Samtidig har det vært allment akseptert at psykologutdanningen er en generalistutdanning uten reell spesialisering. Gjennom profesjonsutdanningen, som har gitt norske psykologer en solid utdanning med høy kompetanse, har psykologer i Norge opparbeidet stor tillit i befolkningen og trygghet for psykologers klienter.

Det er liten grunn til å tro at psykologtittelen vil bli beskyttet på noen annen måte enn gjennom helselovgivningen. Hvis det åpnes for å differensiere mellom forskjellige typer av psykologer, gir det også muligheter for andre enn masterutdannede til å kalle seg psykolog med en fortittel. Dette vil kunne gjelde bachelorutdannede eller andre som

måtte mene at de har nok utdanning i psykologi eller psykologiske metoder, som forskjellige psykoterapeuter og organisasjonskonsulenter.

Landsmøtet i Psykologforeningen vedtok å utrede virkningene av endringer innen psykolog- og psykologiutdanningene i Norge og Europa, og de konsekvenser dette kan få for foreningen. En arbeidsgruppe skal presentere sine forslag for landsmøtet i 2007. Det er viktig å skille spørsmålet om tittelregulering fra spørsmålet om det skal åpnes for medlemskap i Psykologforeningen også for mastere i psykologi. Diskusjonen om disse forholdene vil pågå både ved lærestedene, i Nasjonalt profesjonsråd og blant våre medlemmer.

Masterutdanningene blir svært verdifulle for psykologien i Norge. Samtidig er Psykologforeningens politikk at bare de som er autorisert som psykolog etter helsepersonelloven skal kunne kalle seg psykolog. Etter vår oppfatning er psykologiens og profesjonens sterke stilling i Norge nettopp knyttet til at tittelen er begrenset til autoriserte psykologer.

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 43, nummer 2, 2006, side 154

TEKST

An-Magritt Aanonsen, President Norsk Psykologforening